

Povestea cu cei doi călători și un călugăr

Într-o zi, un călător se afla singur pe un drum, venind dintr-un sat și mergînd spre următorul. La un moment dat a observat un călugăr ce se oprise pe marginea drumului, ca să se odihnească. Călugărul l-a salutat călător, cînd acesta a ajuns în dreptul lui. După ce i-a răspuns la salut, călătorul i-a spus:

- „Nu vă supărați, vă pot pune o întrebare?”
- „Desigur!” l-a încurajat călugărul, privindu-l cu atenție.
- „Eu am plecat din satul de la poalele munților și merg spre satul din vale. Mi-ați putea spune cum este viața în acel sat?”
- „Dar cum a fost viața ta în satul de la munte?”, l-a întrebat pe călător.
- „Groaznică, ca să spun sincer.”, i-a spus omul. „Mă bucur că am scăpat de acolo. Oamenii erau extrem de neprimitori și de suspicioși. Cît am stat cu ei m-au făcut mereu să mă simt ca un străin, indiferent de cît de prietenos am încercat să mă arăt. Sătenii de acolo se apără unii pe alții și nu lasă pe nimeni să se bage între ei. Așa că spuneți-mi, cum este viața în satul de la vale?”
- „Îmi pare rău că trebuie să-ți spun că și acolo viața este la fel ca în satul de la munte.”, îi răspunse călugărul.

Călătorul și-a lăsat capul în jos, i-a mulțumit călugărului și a plecat pe drum la vale fără mare tragere de inimă.

Peste mai multe luni, pe același drum, un alt călător venea la vale dinspre satul din amonte. Călugărul iar se odihnea iarăși pe marginea drumului.

- „Bună ziua!” l-a salutat de departe călătorul pe călugăr.
- „Bună ziua, călătorule!, i-a urat călugărul, cînd a ajuns în dreptul lui.
- „Sper că ești sănătos, te pot ajuta cu ceva? Vrei să-ți țin companie o vreme?”, l-a întrebat călătorul pe călugărul tras la față și vădit atins de semnele timpului trecut peste el.
- „Mi-e bine, doar un pic obosit, mulțumesc de întrebare. Dar încotro călătorești?”, îi spuse călugărul.
- „Vreau să ajung în satul din vale. Știi cum este viața acolo?”, l-a întrebat călătorul.
- „Știu, desigur. Dar mai bine spune-mi mai întîi de unde vii și cum era viața acolo.”
- „Eu vin din satul de la munte. Am stat acolo o vreme și a fost o experiență grozavă. Aș fi rămas acolo dacă nu mi-aș fi promis să călătoresc peste tot, înainte de a lua o decizie unde vreau să mă stabilesc. Oamenii m-au primit cu prietenie, ca pe un membru regăsit al familiei. Înțelepții mi-au împărtășit din secretele lor, copiii m-au atras în jocurile și glumele lor, sătenii au fost generoși și plini de bunăvoință. Am regretat la plecare și le-am promis că nu îi voi uita niciodată. Tare aș vrea să știu ce mă așteaptă în satul din vale!”, îi spuse călătorul privind cu nostalgie spre munți.
- „Ei, călătorule, nu te întrista, pentru că la fel este viața și în satul din vale. Drum bun!”, i-a urat călugărul, cu un zîmbet pe fața obosită.
- „Mulțumesc și să ai o zi bună!”, îi spuse călătorul, plecînd vesel pe drum la vale.

Morala: Nu poți cere ceea ce nu ești dispus să dai!